ОШ „МИЛИВОЈ ОМОРАЦ“ ИЂОШ

ЛЕТОПИС ШКОЛСКЕ 2025/2026. ГОДИНЕ

30.9.2026. године

Аутор и приређивач: Горан Игић, наставник предметне наставе – српски језик и књижевност

РЕЧ УВОДА: О ТЛУ И ДУХУ КОЈИ НАС ДРЖИ

Када је давне 1864. године основана прва школа у Ињошу, смештена у скромну црквену кућу, писменост на овим просторима није била ствар пуког заната, већ питање опстанка и очувања идентитета. Овде, у Ињошу, у нашој приземној школској згради у улици Миливоја Оморца број 40, то тло и даље рађа људе. У школској **2025/2026. години**, према званичним подацима изнетим на прослави Дана школе, Основна школа „Миливој Оморац“ у Ињошу имала је **укупно 134 ученика**. Као наставник који свакодневно посматра ове младе људе наше колективне будућности, осећам дужност да ове године летопис обојим не само сувим административним чињеницама, већ и дубљим промишљањем о времену у којем живимо. Поред појединачних школских дешавања из летописа, постоји неколико дугорочних пројеката који су обележили рад Основне школе „Миливој Оморац“ у Ињошу, а то су **велики инфраструктурни радови.** Школа је у претходним годинама прошла кроз делимичну санацију унутрашњости, при чему су први пут од изградње објекта замењени подови у ходницима и уређене прилазне степенице. У ове сврхе је из градског и покрајинског буџета уложено више од 11 милиона динара, а у плану је и обнова фасаде ради веће енергетске ефикасности.

Школска 2025/2026. година одвијала се у препознатљивом ритму: девет одељења, две смене које се недељно смењују, и наша свакодневна, топла сарадња са вртићем „Златна рибица“. Уз тадашњу директорку **Весну Шавија** (а од априла и вршиоца дужности директора школе **Мирјану Ковачевић**), заједно са педагогом Маријом Хоџић, секретаром школе Иваном Јеринкић и колегиницом Јеленом Влаисављевић која чува блага наше школске библиотеке, започели смо још један образовно-васпитни циклус са једним циљем: сачувати човека у детету.

ЈЕСЕН: ОД КЊИГЕ ДО ЖИВЕ ПРИРОДЕ

Септембар и октобар: Почетак рада и утемељење вредности

Школско звоно огласило је почетак првог септембра, доносећи нову енергију у наше учионице. Колегинице из разредне наставе – Љубица Команов, Јасмина Циганoвић, Мирјана Ковачевић и Зора Хучка Ковачевић – прихватиле су наше најмлађе ђаке.

Обележен је Дан школе 3. октобра. Ове године прослава је организована три дана раније (званично је Дан школе 6. октобар) због гостовања писаца у оквиру 32. Змајевих дечјих игара. Главна тема била је „Мостови који спајају различитости“, а гости су били ученици из ОШ „Јован Поповић“ и корисници Центра за пружање услуга социјалне заштите. И дечја недеља у октобру је обележена како доликује многим игровним активностима. Већ првих недеља октобра, тачније 17. октобра 2025. године, одељење IV-1 под вођством старешине Зоре Хучке Ковачевић показало је ванеријску маштовитост кроз изложбу „Јесење креативности“, где су плодови банатске земље преточени у дечја уметничка дела. Мало касније, 20. октобра, школа је отворила врата за важне друштвене теме. У одељењима V-1, V-2 и VIII-1 одржана је изузетно значајна

радионица под називом „Превенција вршњачког насиља“, коју је водио полицијски инспектор **Аљоша Кљаић**. Управо у времену када се дигитални свет намеће као примарни животни простор младих, жива реч и јасне моралне границе су лек који спречава отуђење.

Јесен нас је позвала и напоље. 23. октобра организован је прелеп „Дан у природи“ код породице наше ученице **Сташе Шугић**. Ђаци су имали прилику да своје окружење доживе свим чулима. Већ 29. октобра, најмлађи су посетили позориште „Лане“ и уживали у представи *„Деда и репа“*, која на најлепши начин афирмише слогу, заједништво и породичне вредности.

Новембар: Путовање ка слову и естетском доживљају

Као заљубљеник у књижевност, језик и писану реч, 3. новембар 2025. године издвајам као један од најлепших дана у овој школској години. Имао сам част да као наставник поведем наше талентоване ученице **Лену Милосављев** и **Емилију Дабић** на Међународни сајам књига у Београду. Пролазећи кроз хале препуне наслова, разговарали смо о томе колико је важно читати у ери када се језик губи и своди на кратке, емотиконима осакаћене поруке. Књига је штит идентитета. Већ сутрадан, 4. новембра, у школи је спроведен један занимљив експеримент кроз интеграцију Грађанског васпитања и Верске наставе. Ученици су гледали и анализирали анимирани филм *„Inside Out“ (У мојој глави)*, расправљајући о сложености људских емоција, хришћанском поимању душе, али и грађанској одговорности према сопственим поступцима. Седмица толеранције обележена је 6. новембра, када је колегиница Вања Гверо са ученицима израђивала фигурице сова за наше традиционално „Дрво толеранције“. Сова није само симбол мудрости већ и симбол нашег краја.

Децембар: Зимски мир и банатске сове

У децембру се тишина спустила на Банат, а наша школа је наставила у духу локалног патриотизма. Забележено је да су 7. децембра 2025. године сове утине поново масовно зазимиле у суседној Кикинди, што је послужило као изванредан повод за часове биологије и екологије на отвореном. Праћење сова утина може бити занимљива лекција, не само на секцијама.
Природа нам увек нуди најлепше лекције, само ако хоћемо да подигнемо поглед ка крошњама. Прво полугодиште завршили смо у миру, уз приредбе и поделу књижица, захвални на труду и раду свих наставника предметне наставе (колега Бобана, Вере, Жељка, Сенке, Бојане, Николе, Ренате, Оливере, Лидије, Иване, Небојше, Надице и Александра).

ПРОЛЕЋНА ПРИЧА КРЕЋЕ ДОК ЈЕ ЈОШ СНЕГ

Јануар, као и увек обележи прослава Савиндана, као школске славе, а ученици се навикавају на учење после зимског распуста.

Фебруар и март: Буђење и умни напори
Друго полугодиште почело је у знаку озбиљног рада. Док се у јавности и медијима ломила купља око глобалних друштвених питања и историјског ревизионизма, ми смо у Иђошу знали свој задатак – држати се књиге и науке. Мартовски дани донели су

школска такмичења, где су наши ученици показали да мала средина не значи и мали домет. Напротив.

Април: Шаховски тријумф у Торњошу

Април нам је донео посебну радост коју дубоко уписујем у овај летопис. Дана 18. априла 2026. године, наш ученик трећег разреда, Владимир Рајић, учествовао је на Окружном такмичењу из шаха, које је одржано у Торњошу (општина Сента). Мали Владимир је лавовски представљао нашу школу, победио у две кључне партије и показао невероватну смиреност и интелектуалну зрелост за свој узраст. Шах је, као што често волим да истакнем, витешка игра која учи децу предвиђању потеза, дисциплини и поштовању противника – свему ономе што данашњем свету тако болно недостаје.
Важни моменат за нашу школу био је и 9. април 2026. када је именована нова в.д. директорица Мирјана Ковачевић.

ЛЕТЊИ ДАНИ И ИСПРАЋАЈ ГЕНЕРАЦИЈЕ

Мај и јун: Круна заједничког рада

Крајем маја и почетком јуна, млађи разреди наше школе имали су прелепу екскурзију, посетивши Кикинду. Провели су дан пун игре, смеха и заједништва у Градском парку, на Старом језеру и градском тргу. Те успомене из детињства остају за цео живот, као сидра која ће их увек везивати за родни Банат. У оквиру богатих културних и ваннаставних активности наше школе, посебан и срцу близак догађај обележио је пролећни део школске године. Нашу установу посетио је наш бивши ученик, а данас познати стваралац, **Веселин Мандарин.** После десетак година, Веселин се вратио у клупе своје бивше Основне школе „Миливој Оморац“, али овога пута у једној другачијој, инспиративној улози предавача и госта-уметника. За ученике је организовао два посебна предавања и уметничко дружење под окриљем школе.

За то време, ученици осмог разреда, предвођени разредним старешином Јулијаном Молдваи, спремали су се за завршни испит на припремној настави. Испратили смо још једну генерацију ињошких матураната. Ђак генерације у осмом разреду је изабран: то је **Лазар Колдан**. Већина ученика је уписала жељене средње школе.

ЗАКЉУЧАК

Школска 2025/2026. година остаће упамћена као година у којој смо, упркос свим изазовима модерног доба, успели да очувамо висок ниво наставе, моралну чврстину и љубав према нашој школи. Наше помоћно – техничко особље – **Емилија Шугић, Смиља Јовановић, Златинка Бајкин, Наталија Драган, Ивана Блажић и Саша Дрвењак** – бринули су се да нам школа увек буде чиста и топла, док смо се ми у зборници трудили да будемо стубови подршке овим младим бићима.

Докле год у ОШ „Миливој Оморац“ у Ињошу деца читају добре књиге, играју шах, цртају сове свог завичаја и уче о својој историји и језику – ми смо победили. Са том вером, спремно улазимо у наредну школску годину.